

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. I.**, zast. Mgr. Petrem Čížkem, advokátem se sídlem Liberec, Pražská 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2008, čj. OAM-315/LE-BE03-BE07-2008, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 20. 11. 2008, č. j. 58 Az 22/2008 - 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky Liberec, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2008, čj. OAM-315/LE-BE03-BE07-2008. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) z důvodu nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) tohoto zákona.

Krajský soud dospěl k závěru o nedůvodnosti všech v žalobě vznesených námitek. Neshledal rozpor napadeného správního rozhodnutí s § 10a písm. e) zákona o azylu, a tudíž ani se způsobem, jímž žalovaný ve věci rozhodl. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nebyla na místě ani aplikace § 14a zákona o azylu.

Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ve které pouze projevil názor, že rozsudek je nezákonný, citoval § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a požádal o ustanovení právního zástupce. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského

soudu v Ústí nad Labem – pobočky Liberec zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 26. 1. 2009, č. j. 58 Az 22/2008 - 55, ustanovil krajský soud žalobci zástupcem advokáta, Mgr. Petra Čížka, se sídlem Liberec, Pražská 4, a současně uložil žalobci, aby se ve svém zájmu s tímto zástupcem spojil a seznámil ho s danou věcí. Usnesením ze dne 5. 3. 2009, č. j. 58 Az 22/2008 - 56, pak krajský soud v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval ustanoveného advokáta, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně jej poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že podání nebude ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude pro tento nedostatek možno pokračovat. Toto usnesení bylo ustanovenému zástupci doručeno dne 10. 3. 2009. Ustanovený advokát ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplnil.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzve předseda senátu usnesením podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Krajský soud v daném případě postupoval v souladu s citovaným ustanovením soudního řádu správního, ustanoveného zástupce vyzval k doplnění kasační stížnosti a poučil jej o možných následcích neuposlechnutí výzvy. Na tento přípis zástupce stěžovatele nijak nereagoval. Za této situace nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že nedostatek návrhu nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a v řízení proto nelze pokračovat. Soud proto rozhodl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že kasační stížnost odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi, Mgr. Petru Čížkovi, soud odměnu nepřiznal, neboť není prokázáno, že by ve věci učinil jakýkoliv úkon dle ust. § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. června 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu